

Kertomus Häyrynlahden tien rakentamisesta Elsa Sallisen muistin mukaan kirjeestä, jonka hän lähetti Simo Pussiselle 9.6.1998.

Liperissä 8.11 21 Annaliisa Pussinen

Kun Papelonsaari-Sillankorvan-Väisälänmäen kylätietä puuhattiin, oli ensin valittu tiehoitokunta. Siihen kuuluivat Heikki Huttunen, Tauno Hyttinen, Pekka Nissinen, Juho Tanskanen ja Matti Mustonen puheenjohtajana. Ennen kuin suunnittelija ja linjanvetäjä tuli, kävi poliisi Vänskä ulosmittaamassa pantiksi jokaiselta hoitokunnan jäseneltä kolme lehmää kultakin.

Juho Tanskanen oli viisunikkari. Hän teki lauluja Honkavaaran tapahtumista, ja itse ne esitti. Niinpä tästäkin suurhankkeesta:

”Poliisi-Vänskän väkkärä, pyörähti tiällä häkkärä.... ensin se Matin menasi, sitten Tanskasen tapasi, Taunoo ja Puhakkoo perästä ja Huttusen Heikkiä nenästä. Kolome lehmää on koukussa, ryöstömiehen laukussa, mutta ei ole hätää häkissä, kun on leipää säkissä. Nimismies kehotti keräämään yksiköiden perusteella jne.”

Insinööri Anttila teki alkuvalmistelut, ja rakentaminen voi alkaa. Se oli rankkaa työtä sen aikaisilla välineillä. Se oli myös henkisesti kuluttavaa hoitokunnalle, etenkin puheenjohtajalle, sillä hankkeen koviakin vastustajia oli.

Kun tie oli valmis, pidettiin Häyrynlahdessa Nissilästä juhla. Vaikka kylällä ei viinaa viljeltykään, niin nyt katsottiin olevan kylliksi aihetta ottaa lasiset laulukirjat esille. Puheita pidettiin, Matti runoili ja Jussi lauloi tiestä tekemänsä viisun. Muistan siitä osia:

*”Nyt minä virteni viraatan, tie asiasta tiiraatan. Tieasian puolesta ja kaikesta siitä huolesta...Nyt kirkolle piästään sileetä tietä, hyvä on pappilaan morsianta viedä.”
(Viemättä jäi Jussilta) ”Nyt minä lauluni lopetan ja ostan hevosen kopukan. Sillä sitten ajetaan pappilaan, ja lapsia voi tulla tappinaan.”*

Nyt tämä Pappilansaaren-Sillankorvan-Väisälänmäen tie, eli Häyrynlahdentie, on palvellut kyläläisiä yli 60 vuotta. Valtio pitää sen kunnossa. Nykyiset tienkäyttäjät eivät voi arvatakaan, kuinka paljon hikeä on virrannut ja miten paljon unettomia öitä on sen saamiseksi vietetty.

Valtion kustannuksella Honkavaaran posti tuli Lihavaisen taloon, mutta siitä edelleen oli kuljetus kyläläisten itsensä hoidettava. Pitkäaikaisena postinhoitajana oli Tyne Kolehmainen. Hän vei sen ensin Hyttilää, sitten Tanskalaan. Tyynen palkka maksettiin rahalla, joka hankittiin pitämällä iltamia, ns. posti-iltamia, missä oli aina ohjelmaa ja tarjoilua, lopuksi tanssia. Näytelmä kuului aina ohjelmaan. Kerran kun oli esitetty näytelmä "Akkavalta", niin esittäjille oli sanottu: "Tuommonen se näytelmän pitääkin olla, lyhyt ja leveä".